

[Eva Møller]

ningerne til finansloven på side 907, hvor man taler om, at der er iværksat en undersøgelse, som var færdig og evalueret og skulle have indflydelse på budgettet for 1984.

Fogh Rasmussen (V):

Man kan godt undre sig lidt over baggrunden for den forespørgsel, der her er stillet. For så kort tid siden som før jul havde folketinget en større forskningspolitisk debat, og som også undervisningsministeren har været inde på, er der ikke sket så forfærdelig meget nyt siden dengang, og det er ikke engang sådan, at det emne, vi her diskuterer, nemlig de højere læreanstalters økonomiske situation, er det felt, hvor der er lagt op til de største politiske konfliktmuligheder i folketinget, så på den baggrund kan man godt undre sig en smule.

Det var måske også lidt tankevækkende at lytte til hr. Riishøjs indlæg. Her var vi vidne til, at hr. Riishøj optrådte i den konservative rolle, i den, som ville modsætte sig, at der skete for store forandringer på det område, der hedder de højere læreanstalter. Det var hr. Riishøj, som kritiserede undervisningsministeren for at hoppe med på alle mulige modfænomener i stedet for at fastholde en én gang udstukket linje. Det er i hvert fald i sig selv tankevækkende, at det netop er fra socialistisk folkeparti, at den linje gør sig gældende.

Der kan derfor ikke føjes så forfærdelig meget nyt til den debat, som folketinget havde før jul, specielt selvfølgelig ikke på det forskningspolitiske område. Jeg skal derfor indskrænke mig til at gentage 3 af de hovedsynspunkter, som venstre har på dette område.

For det første mener vi, at de højere læreanstalter naturligvis må underkaste sig den samme holden hus med de økonomiske ressourcer som alle mulige andre sektorer i vores samfund, og dér kan man endda føje til, at regeringen har lagt en sådan politik til rette, at de højere læreanstalter vil blive ramt mindre end så mange andre sektorer. Af tallene i finansloven fremgår det, at der rent faktisk er tale om en svag stigning i de ressourcer, der afsættes frem til 1987, som det også allerede er blevet påpeget under debatten.

Dernæst mener vi, at det inden for de rammer, som så udstikkes, er helt nødvendigt, at der foretages en omstilling og en prioritering. Det er helt nødvendigt, at vi prioriterer på en sådan måde, at vi flytter ressourcer fra de uddannelsesområder, hvor der er dårlige beskæftigelsesudsigter for de færdiguddannede, over til de uddannelsesområder, hvor der er gode beskæftigelsesmuligheder. Det gælder både for så vidt angår de ressourcer, der afsættes til undervisning, og de ressourcer, der afsættes til forskning. Vi er blevet præsenteret for flere forskellige fremskrivninger, der viser, at der kan blive beskæftigelsesproblemer inden for en række af de humanistiske fagområder, hvorimod en række af de tekniske fagområder vil opleve beskæftigelsesmuligheder, der er langt bedre, og det vil være et stort ansvar at påtage sig, hvis ikke man var indstillet på at gå i gang med en sådan helt nødvendig prioritering.

Dernæst er det naturligvis vigtigt at sikre, at de ressourcer, der så afsættes inden for de enkelte områder, udnyttes så effektivt som overhovedet muligt; og måske kunne det være på sin plads især at understrege behovet for, at forskningsressourcerne rent faktisk bliver udnyttet så effektivt som muligt. Det har jo i den offentlige debat været et omdebatteret spørgsmål, i hvilket omfang forskningsressourcerne bliver udnyttet, som de skal, og det er selvfølgelig vigtigt for os politisk, når der afsættes ressourcer på et givet område, at vi så også får en god udnyttelse af dem, og at vi får formidlet de forskningsresultater, der bliver frembragt på de enkelte områder.

I den forbindelse vil vi beklage stærkt, at der tilsyneladende er nogle problemer med at gennemføre den tidligere annoncerede forskerrekutteringsplan.

Der har under debatten været rejst spørgsmål om den budgetmodel, som anvendes ved tildelingen af ressourcer til de højere læreanstalter. Om denne budgetmodel vil jeg sige, at man naturligvis må erkende de begrænsninger, der ligger i en sådan skematisk, matematisk formuleret EDB-model. Men til det kan man jo så føje, at det rent faktisk ikke først og fremmest er under den nuværende regering, at den model er blevet udviklet og anvendt. Der er dog også den fordel ved en sådan budgetmodel, at den er fuldstændig usentimental i sin måde at ansøge ressource-